

”Alepposta Berliiniin: yhdessä pakoon sisällissotaa”

Edessä odottaa 2,5 miljoonaa neliökilometriä Välimeren. Kuusi nuorta miestä Syyriasta – neljä veljestä ja heidän kaksi ystäväänsä – on paennut kotimaansa sisällissotaa. On kulunut 15 tuntia, ja horisontissa näkyy kaksi alusta: Italian rannikkovartiosto. Maihinpyrkijät puhkeavat hurraamaan: ”Italia!” Heidät viedään Lampedusan saarelle. Vastaanottokeskuksessa huomaa selvästi, miten paljon tälle Italian pikkuruiselle etuvartioasemalle on tulijoita. Sieltä viranomaiset siirtävät miehet Sisiliaan, jossa heidät päästetään vapaiksi. He lähtevät ensimmäisellä pohjoiseen menevällä yöjunalla Milanoon. Juuri siellä *Voice of America* (VOA) tapaa heidät ensimmäisen kerran, kun he istuvat hermostuneina, uuvuksissa ja peloissaan kylmällä marmoripenkillä Milanon komealla päärautatieasemalla. Vanhin veljeksistä Ghiyath kuvailee miesten matkaa.

”Pakenimme Jordaniaan ja sieltä Algeriaan. Sitten menimme laittomasti Libyaan. Kesti viisi päivää kulkea autiomaan halki. Se oli todella raskasta. Viisi päivää lähellä kuolemaa. Pääsimme Tripoliin ja sieltä Sabrathaan. Jouduimme siellä pahaan pulaan, koska ihmiskauppiat varastivat meiltä. Sitten onnistuimme pakenemaan ja lähdimme veneellä Lampedusaan.”

Ghiyathin mukaan venematka oli pelottavampi kuin sota kotimaassa. ”Se oli matka kuolemaan. Aivot lakkaavat ajattelemasta. Sitä lakkaa ajattelemasta ketään ja mitään, jopa itseään. Elää vain minuutti kerrallaan tällä raskaalla matkalla. Se on todella outo tunne.”

Veljekset ja heidän ystävänsä ovat yöjunassa matkalla Saksaan. Veljesten isä on jo Berliinissä, joka on heidän määränpäänsä. Heidän äitinsä on yhä Syyriassa.

”Olemme menettäneet tulevaisuutemme Syyriassa. Toivottavasti saamme sen takaisin nyt Saksassa – ja toivon, että tilanne paranee Syyriassa ja voimme palata asumaan sinne.”

Junan lähtöön on enää minutteja. Miehet ottavat mukaansa vähäiset tavaransa ja suuntaavat laiturille. He pyytävät meitä olemaan kuvaamatta, kun he nousevat junaan. Unionin lainsäädännön mukaan pakolaisten on haettava turvapaikkaa siinä maassa, johon he ensiksi saapuvat. Joskus poliisi tutkii junanvaunut ja passittaa maahantulijat takaisin Italiaan. Miesten kohtalo ratkeaa tässä junassa. Kahteen päivään heistä ei kuulu mitään. Sitten saapuu viesti: miehet ovat päässeet Müncheniin. Vietettyään yön vastaanottokeskuksessa he ovat matkalla kohti Berliiniä. Onnistumme tapaamaan heidät pikaisesti junassa. He ovat huojentuneita ja iloisia. ”En malta odottaa, että tapaan isäni taas kuuden vuoden tauon jälkeen. Toivon, että saan taas pian tavata äitini ja voimme kaikki olla yhtä perhettä.”

VOA sai myöhemmin videon siitä, kun veljekset tapaavat jälleen isänsä asemalaiturilla Berliinissä. Euroopan siirtolaiskriisiin liittyy monia tragedioita. Kriisiä ei ole helppo ratkaista, mutta ainakin näiden veljesten ja heidän ystäviensä pako sodasta halki autiomaan ja valtameren on päättynyt onnellisesti.